

Události, které vybočují: Sčítání v Bohušovické kotlině

Z příkazu Vám oznamujeme, že dne 11. února máte odcestovati k pracovnímu nasazení v Terezíně.

Děti: Nežidovské děti nemohou býti vzaty ssebou. Tyto děti mohou zůstat v bytě v opatrování příbuzných nebo známých, nebo mohou býti dány k příbuzným nebo známým smíšeným manželstvím, nebo do veřejných sociálních institucí. Židovské děti musí být vzaty ssebou do Terezína.

I. Myšlenková mapa

Pokuste se pomocí dostupné literatury a internetu dohledat historické události, které se pojí s 9.-11. listopadem 1918 - 1938. Které z těchto událostí bezprostředně souvisí také s židovským obyvatelstvem? Co toto datum mohlo v myslích především starších aktérů vyvolat?

9.-11. listopad v životě Němců

II.A. Prohlédněte si interaktivní mapu Bohušovické kotliny. Pokuste se popsat uvedené místo vzhledem k dalším místům zachyceným na této mapě.

<http://www.vedem-terezin.cz/toulky-mapa-kotlina.html>

Z příkazu Vám oznamujeme, že dne 11. února máte odcestovati k pracovnímu nasazení v Terezíně.

Děti: Nežidovské děti nemohou býti vzaty ssebou. Tyto děti mohou zůstat v bytě v opatrování příbuzných nebo známých, nebo mohou býti dány k příbuzným nebo známým smíšeným manželstvím, nebo do veřejných sociálních institucí. Židovské děti musí být vzaty ssebou do Terezína.

III. Zapište si, čeho se Helga a Anna tak bály. Kdybyste byli na jejich místě, měli byste také obavy?

II.B. Pokuste se na základě následujících úryvků ze vzpomínek aktérů této události vyvodit, co mají společného.

Tyto vzpomínky můžete porovnat s články Hanuše Hachenburga a Zdeňka Ornesta v časopise Vedem.

<http://www.vedem-terezin.cz/toulky/38-bohusovicka-kotlina.html>

Shodují se v něčem? Jsou v něčem rozdílné?

„V noci z 10. na 11. listopad 1943 jsem celou noc nespala. Jednou přišel hausältester, podruhé lékař, pak zase sestřička. Vše se týkalo sčítání lidí v bohušovické kotlině. Vstávaly jsem v pět hodin. Musely jsme si obléci nejteplejší věci, co jsme měly, a v půl osmé jsem již musely stát přichystané na dvoře...Stálo nás tam 350 dětí. Pak jsme pochodovali tři čtvrtě hodiny do bohušovické kotliny... Od půl jedenácté jsme stály na fleku až do pěti hodin odpoledne.“

(ze vzpomínek Helgy Pollak in: BRENNER-WONSCHICK, H., Děvočata z pokoje 28. Přátelství, naděje a přežití o Terezíně, Brno: Barister a Principal 2007, s. 158)

„Chtěla jsem najít maminku a babičku, ale nebylo to možné. Nikdo nevěděl, proč tam jsme a co se bude dít. Za takového stavu člověk pomýšlí na nejrůznější věci. To skutečně zlé ten den pro nás bylo, že jsme nevěděli, zda se vrátíme zpět, nebo co se bude dít potom. Věřili jsme, že se do tábora už nevrátíme. To bylo pro nás všechny trauma.“

(ze vzpomínek Anny Flachové in: BRENNER-WONSCHICK, H., Děvočata z pokoje 28. Přátelství, naděje a přežití o Terezíně, Brno: Barister a Principal 2007, s. 158)